

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ผึกฝนอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ความรู้และโยคะนี้คือสองวิชาหลัก โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง
- คำถาม:** คำพูดใดที่ลูกที่ฉลาดจะไม่พูด?
- คำตอบ:** ลูกที่ฉลาดจะไม่เคยพูดว่า "สอนโยคะแก่เรา!" เราต้องเรียนรู้วิธีการจดจำพ่อของตนเองหรือไม่? นี่คือการเรียนที่ลูกศึกษาเล่าเรียนแล้วสอนผู้อื่น ไม่ใช่ว่าลูกต้องนั่งลงโดยเฉพาะเพื่อมีการจดจำระลึกถึง ในขณะที่ทำสิ่งต่างๆ ลูกควรฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกทางจิต ลูกรู้ว่าพ่อทางจิตกำลังพูดกับลูกผ่านพาหนะนี้ เวลานี้เมื่อลูกคือลูกของท่าน เป็นสิ่งผิดที่จะขอให้พ่อหรือพี่น้องหญิงชายคนใดสอนลูกเกี่ยวกับวิธีที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกไม่ได้เป็นเด็กเล็กๆอีกต่อไปแล้ว ลูกรู้ว่าจิตวิญญาณคือสิ่งหลัก จิตวิญญาณไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย จิตวิญญาณนั้นยิ่งใหญ่กว่า ในหนทางของความไม่รู้ ไม่มีใครมีความรู้ของการเป็นดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณพูดผ่านร่างกายของเขา พวกเขาเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่างแล้วพูดว่า "ฉันกำลังทำสิ่งนี้" ในเวลานี้ลูกกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า: ฉันพูดและทำการกระทำผ่านร่างกายนี้ ดวงวิญญาณเป็นเพศชาย พ่อพูดว่า ท่านได้ยินคำพูดเหล่านี้หลายครั้งว่า "สอนวิธีนั่งโยคะแก่เรา!" พวกเขาฝึกพูดเช่นนั้นบ่อยๆ เมื่อลูกนั่งและมีบางคนนั่งอยู่ข้างหน้าลูก ลูกและบุคคลนั้นมีเป้าหมายของการนั่งในการจดจำระลึกถึงบาบา พาพาลานี้ไม่ได้เป็นเพียงเพื่อจุดมุ่งหมายนั้น พาพาลานี้เป็นไปเพื่อการศึกษาลำเรียน ไม่ใช่ว่าลูกจะมาที่นี่เพียงแค่นั่งในการจดจำระลึกถึง พ่อได้อธิบายว่าในขณะที่ลูกนั่ง เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ลูกควรจดจำพ่อ ไม่มีความจำเป็นใดสำหรับลูกที่จะนั่งเป็นพิเศษเพื่อที่จะมีการจดจำระลึกถึงนี้ บางคนบอกว่ให้สวดภาวนาชื่อของราม เป็นไปไม่ได้หรือที่จะจดจำท่านโดยไม่พูดชื่อราม? ลูกสามารถจดจำท่านแม้ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ลูกต้องจดจำพ่อในขณะที่ทำการกระทำ คู่รักไม่ได้นั่งลงเป็นพิเศษเพื่อจดจำซึ่งกันและกัน ลูกต้องทำทุกสิ่งและดำเนินธุรกิจของลูกต่อไป ฯลฯ พวกเขาจดจำผู้เป็นที่รักของพวกเขาในขณะที่ทำทุกสิ่ง ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะไปที่ไหนสักแห่งและนั่งลงโดยเฉพาะเพื่อจดจำระลึกถึงกันและกัน เมื่อลูกร้องเพลงและท่องบทกวี ฯลฯ บาบาวพูดว่า นั่นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่า: โอ ผู้ประทานความสงบ! ดังนั้นแน่นอนว่าพวกเขาต้องจดจำดวงวิญญาณสูงสุดและไม่ใช้กฤษณะ ตามละครดวงวิญญาณได้กลับมาไม่สงบ และดังนั้นพวกเขาจึงร้องเรียกหาพ่อ เพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความสงบ, ความสุขและความรู้ สองสิ่งหลักคือความรู้และโยคะ โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง หรือโยคะของพวกเขา นั้นจะแยกจากของลูกที่เรียกว่าเป็นราชาโยคะอย่างสิ้นเชิง ลูกเพียงแค่อ่านจดจำพ่อ ด้วยการมาเพื่อรู้จักพ่อจากพ่อ ลูกก็จะรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน ความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกมีคือพระเจ้ากำลังสอนลูก ก่อนอื่นใดลูกควรมีคำแนะนำที่ถูกต้องแม่นยำของพระเจ้า ไม่มีใครรู้ว่าเช่นที่ดวงวิญญาณ คือดวงดาว ดังนั้นนั่นพระเจ้าคือดวงดาวเช่นกัน ท่านคือดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน แต่ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านไม่เคยเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย ไม่เลย ท่านอยู่เหนือการเกิดและการกลับชาติมาเกิด ท่านมาและอธิบายว่าท่านมาอย่างไร มีคำสรรเสริญของตรีมูรติในบารัตเช่นกัน พวกเขาแสดงภาพของตรีมูรติ: บราห์มา วิษณุ และชางก้า ด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา แต่พวกเขาได้ลืมพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พวกเขาเพียงแค่เก็บภาพลักษณ์ของตรีมูรติเอาไว้ อย่างไรก็ตามชีวาควรอยู่เหนือบราห์มา, วิษณุ และชังก้าอย่างแน่นอนเพื่อที่จะสามารถเข้าใจได้ว่าชีวาคือผู้สร้างของพวกเขา เราไม่เคยได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง ลูกรู้ว่าลูกไม่ได้รับมรดกใดจากบราห์มา มีการแสดงวิษณุพร้อมกับมงกุฎเพชรพลอย ชีพบาบาได้ทำให้ลูกมีค่าเต็มบาทจากเศษสตางค์ เนื่องจากที่ไม่มีภาพลักษณ์ของชีวา ทุกสิ่งจึงกลับกลายเป็นสิ่งที่ไม่จริง ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และนี่คือสิ่งสร้างของท่าน เวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิดจากพ่อ เมื่อลูกอยู่ที่นั่น ลูกจะเข้าใจว่าลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อทางร่างของลูก แต่ลูกจะไม่รู้ว่าผลรางวัลนั้นได้มาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ที่ลูกได้รู้สิ่งนี้แล้ว รายได้ของลูกในเวลานี้จะคงอยู่กับลูกถึง 21 ชาติเกิด ลูกไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งนี้เมื่อลูกอยู่ที่นั่น ลูกไม่ได้ตระหนักถึงความรู้ที่นั่น ทั้งเหล่าเทพและศุทราไม่มีความรู้นี้ เพียงลูกๆบราห์มินเท่านั้นที่มีความรู้นี้ ความรู้นี้เป็นความรู้ทางจิต ไม่มีใครรู้ความหมายของ "จิตวิญญาณ" พวกเขาพูดถึงหมอทางด้านปรัชญา(a doctor of philosophy – คำใช้เรียกผู้ได้รับปริญญาเอก) เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นหมอของความ

รู้ทางจิตวิญญาณ (Doctor of Spiritual Knowledge) พอเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่าสัลยแพทย์ด้วยเช่นกัน ผู้รู้และชั้นยาสที่ไม่ใช่สัลยแพทย์ ผู้ที่ศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ไม่ได้เรียกว่าหมอ แม้ว่าพวกเขาจะได้รับสมญาเหล่านั้น แต่ในความเป็นจริงเพียงพอทางจิตผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นสัลยแพทย์ทางจิตที่ให้การนัดยาแก่จิตวิญญาณ นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นลูกควรบอกพวกเขาว่าหมอของความเลื่อมใสศรัทธาสามารถให้ความรู้ของคัมภีร์เท่านั้นและไม่มีคุณประโยชน์ใดในสิ่งนั้น ลูกยังคงลงมาเรื่อยๆ และดังนั้นพวกเขาจะเรียกว่าหมอได้อย่างไร? หมอควรให้ประโยชน์แก่ลูก พ่อนี้คือสัลยแพทย์ของความรู้ที่คงอยู่ตลอดไป ลูกกลับมามีพลาณามียดีเสมอด้วยพลังโยคะ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ผู้อื่นนั้นจะรู้อะไร? ท่านเรียกว่าสัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป เพียงพ่อเท่านั้นที่มีพลังที่จะขจัดอัลลอยของกิเลสทั้งหมดจากดวงวิญญาณ เพียงท่านเท่านั้นที่สามารถชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์และให้การหลุดพ้นจากบาปแก่พวกเขา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ทรงพลังอำนาจ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีมนุษย์ใดจะเรียกว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ ดังนั้นพลังที่พ่อแสดงให้เห็นคืออะไร? ท่านให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนด้วยพลังของท่านเอง ท่านเรียกว่าหมอแห่งความรู้ทางจิตวิญญาณ มีมนุษย์มากมายที่เรียกว่าหมอแห่งปรัชญา แต่มีหมอทางจิตวิญญาณมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น เวลานี้พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันผู้เป็นพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อให้โลกบริสุทธิ์ ดังนั้นทำไมลูกถึงไม่บริสุทธิ์? จงกลับมาบริสุทธิ์! อย่าได้กลับมาไม่บริสุทธิ์! ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับการชี้นำของพ่อ: ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว ด้วยการอยู่อย่างบริสุทธิ์ตั้งแต่เกิด ลูกจะกลายเป็นนายของโลกว่าบริสุทธิ์ ลูกได้ทำบาปมาเป็นเวลาหลายต่อหลายชาติเกิด ดังนั้นเวลานี้จงจดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาทิ้งไป ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์สามารถไปที่นั่น สติปัญญาของลูกต้องจดจำอย่างแน่นนอนว่า บาบากำลังสอนเรา นักเรียนจะเคยพูดหรือไม่ว่า: สอนวิธีที่จะจดจำครูของฉันแก่นั่น? จำเป็นอะไรที่จะต้องสอนการจดจำระลึกถึง? ไม่เป็นไรหากไม่มีใครหนึ่งที่นี่(บนกัณฑ์) ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อของลูก ลูกอยู่อย่างซึ้งแหวะในธุรกิจของลูกตลอดทั้งวันและดังนั้นลูกจึงลืมน เหตุนี้เองจึงให้ลูกหนึ่งที่นี่ อย่างน้อยพวกเขาก็มีการจดจำเป็นเวลา 10 ถึง 15 นาที ลูกต้องปลุกฝังนิสัยของการจดจำพ่อแม้กระทั่งในขณะที่ลูกกำลังทำทุกสิ่ง ลูกพบปะผู้เป็นที่รักของลูกหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร ท่านพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อเพื่อที่ว่าอัลลอยจะถูกขจัดออกไปจากดวงวิญญาณและลูกกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นทำไมลูกถึงไม่จดจำท่าน? เมื่อมีการผูกโบระหว่างเจ้าบ่าวและเจ้าสาวในงานแต่งงานของพวกเขา เธอก็ได้รับการบอกว่าสามีของเธอคือครูของเธอ, พระเจ้าของเธอ, ทุกสิ่งของเธอ ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้น เธอก็ยังคงจดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรของเธอและครูของเธอ ฯลฯ นั่นคือการจดจำผู้ที่มีร่างกาย ผู้นี้คือสามีเหนือสามีทั้งหมด ลูกต้องจดจำท่าน บางคนพูดว่า "สอนวิธีที่จะนั่งในสันโดษในโยคะให้กับพวกเรา" แต่จะเกิดอะไรขึ้นจากสิ่งนั้น? แม้ว่าลูกอาจจะนั่งที่นั่นเป็นเวลา 10 นาที อย่าคิดว่าลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเมื่อพวกเขานั่งลงเพื่อกราบไหว้บูชาใครบางคน สติปัญญาของพวกเขาก็เร่ร่อนไปอย่างมากมาย ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังนั้นใส่ใจเกี่ยวกับการได้รับนิมิตเท่านั้น พวกเขามีความปรารถนาอย่างยิ่งเช่นนั้นสำหรับนิมิตที่พวกเขายังคงนั่งอยู่ที่นั่น พวกเขาหลุดหายไปในการคิดของความปรารถนาที่น้อยอย่างสมบูรณ์และด้วยเหตุนี้จึงได้รับนิมิต นั่นเรียกว่าเป็นความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจัง ความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาก็เปรียบเสมือนความเลื่อมใสศรัทธาระหว่างผู้รักและผู้เป็นที่รัก ผู้ที่ในขณะที่รับประทานอาหารและดื่ม ก็มีกันและกันไว้ในสติปัญญาของพวกเขาก็ไม่มีเรื่องของกิเลสใดในสิ่งนั้น เป็นเพียงความรักต่อร่างกายของกันและกัน และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่มองกันและกัน เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆว่าบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำท่าน ด้วยการจดจำผู้เป็นเมล็ด ลูกสามารถจดจำทั้งต้นไม้และลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร นี่คือการต้นไม้อแห่งความหลากหลายของศาสนา สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้นที่บาร์ตเคยอยู่ในยุคทองและเวลานี้อยู่ในยุคเหล็ก คำภาษาอังกฤษเหล่านี้ดีมาก ความหมายของคำเหล่านี้ก็ดีมาก ดวงวิญญาณกลายเป็นเช่นทองและในภายหลังอัลลอยเข้าไปในพวกเขา เวลานี้ดวงวิญญาณกลับมาไม่ถูกต้องอย่างสมบูรณ์ พวกเขาเรียกว่ายุคเหล็ก เครื่องประดับของดวงวิญญาณยุคเหล็กก็กลายเป็นเช่นเดียวกัน พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้สวดภาวนาถึงพ่อว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อมาทุกๆวงจรเพื่อสอนวิธีการแก่ลูก: มานะบาฟและมาเดยจิบาฟ นั่นคือกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกบางคนพูดว่าลูกมีความสุขมากในโยคะ แต่ไม่ได้มีความสุขมากนักในความรู้ พวกเขาเพียงแค่มีโยคะและจากไป พวกเขาชอบโยคะเท่านั้น พวกเขาพูดว่าฉันต้องการความสงบเท่านั้น อ้อชะ ลูกสามารถจดจำพ่อในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ใดก็ได้ ด้วยการจดจำบาปลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีเรื่องของการสอนโยคะสำหรับสิ่งนั้น ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ มีผู้คนมากมายที่ไปที่ศูนย์ของพวกเขาและนั่งในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือ 45 นาที พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: ขอให้ฉันนั่งในโยคะสักครู่ หรือพวกเขาพูดว่า: บาบได้ให้โปรแกรมแก่เราที่จะนั่งในโยคะ ที่นั่นบาปพูดว่า: ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปทั่ว อยู่ในการจดจำระลึกถึง ยังคงเป็นสิ่งที่ดีที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึงมากกว่าที่จะไม่มีการจดจำระลึกถึงใดๆเลย บาบไม่ห้ามลูกทำสิ่งนี้ ลูกอาจจะนั่ง

ตลอดทั้งคืนหากลูกต้องการ แต่ลูกต้องไม่ปลุกฝั่งนี้เสียของการจดจำบาบาในเวลากลางคืนเท่านั้น ลูกต้องปลุกฝั่งนี้เสียของการจดจำบาบาแม้กระทั่งในขณะที่คุณกำลังทำทุกสิ่ง ในสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมาก สติปัญญาวิ่งไปในทิศทางอื่นช้าแล้วช้าแล้ว ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน สติปัญญาของพวกเขาก็ร่อนไปทั่ว และดังนั้นพวกเขาจึงหยิกตนเอง ท่าน(บาบา)กำลังพูดถึงผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริง ดังนั้นที่นั่นเช่นกันลูกควรพูดคุยกับตนเองด้วยวิธีนี้ว่า: ทำไมฉันถึงไม่จดจำบาบา? หากฉันไม่จดจำท่าน ฉันจะกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร? คู่รักและผู้เป็นที่รักเหล่านั้นติดกับอยู่ในรูปและนามของกันและกันในขณะที่ที่นี้ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นั่นดวงวิญญาณนี้แยกจากร่างกายนี้ เมื่อลูกเข้ามาในร่างกาย ลูกจะต้องทำการกระทำ มีลูกมากมายที่พูดว่าลูกต้องการมีนิมิต ลูกจะมีนิมิตของอะไร? นั่นเป็นเพียงแค่จุด อ้อชะ บางคนพูดว่าพวกเขาต้องการได้นิมิตของกฤษณะ มีภาพลักษณ์ของกฤษณะ ลูกจะมองเห็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตในรูปที่มีชีวิต มีคุณประโยชน์ใดในสิ่งนั้น? ไม่มีคุณประโยชน์ใดในการได้นิมิต เมื่อลูกดวงวิญญาณจดจำพ่อ ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกไม่ได้กลายเป็นเช่นนารายณ์ด้วยการได้นิมิตของนารายณ์ ลูกรู้ว่าเป็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลายเป็นเช่นลักษมีหรือนารายณ์ อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถกลายเป็นเช่นพวกเขาได้โดยไม่ศึกษาเล่าเรียน ลูกกลับมาฉลาดด้วยการศึกษาเล่าเรียน ประการแรกจงสร้างปวงประชาของลูกแล้วลูกจะสามารถกลายเป็นเช่นลักษมีหรือนารายณ์ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมเพื่อที่จะไม่มีการลงโทษใดๆจากดามราช ลูกที่พิเศษนี้(บราห์มา)ก็อยู่กับลูกด้วยเช่นกัน เขาพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกสามารถไปล้าหน้าพ่ออย่างรวดเร็วมาก บาบามีภาระเช่นนั้น เขาต้องคิดถึงสิ่งต่างๆมากมายตลอดวัน พ่อไม่สามารถจดจำบาบาได้มากเท่ากับที่ลูกสามารถทำได้ ในเวลาอาหาร พ่อเริ่มจดจำบาบาเล็กน้อยแล้วพ่อก็ลืม บางครั้งพ่อคิดว่าบาบาและพ่อจะไปเดินเล่น แล้วขณะที่เดินเล่น พ่อก็ลืมบาบา การจดจำระลึกถึงนี่คือสิ่งที่ล้นไหลอย่างมาก การจดจำระลึกถึงล้นไหลไปครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างยิ่งในสิ่งนี้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ หากลูกสอนผู้คนมากมาย ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ผู้ที่เข้าใจความรู้นี้ได้ดีสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดี ปวงประชามากมายถูกสร้างขึ้นที่นิตยการ ลูกแต่ละคนสามารถรับใช้ผู้คนนับแสนที่นิตยการ และดังนั้นสภาพของลูกควรเป็นไปตามนั้น เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ร่างกายของลูกจะไม่อยู่ที่นั่นอีกต่อไป เมื่อลูกก้าวหน้าไป ลูกจะเข้าใจว่าสงครามจะเพิ่มขึ้นแล้วผู้คนมากมายจะเฝ้าแต่มาหาลูกอย่างต่อเนื่อง คำสรรเสริญของลูกจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในเวลาสุดท้ายแม้กระทั่งชานยาสีก็จะมา พวกเขาจะเริ่มจดจำพ่อ พวกเขาจะเล่นบทบาทของพวกเขาในการไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น พวกเขาจะไม่รับความรู้นี้ อย่างไรก็ตามศาสนของลูกต้องไปถึงดวงวิญญาณทั้งหมด ผู้คนมากมายจะเรียนรู้สิ่งนี้ผ่านหนังสือพิมพ์ มีหมู่บ้านมากมาย ลูกต้องให้ศาสนแก่ทุกคนที่นั่นด้วย ลูกคือผู้ก่อตั้งศาสนาและผู้นำศาสน ไม่มีใครนอกจากพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าผู้ก่อตั้งศาสนาจะชำระใครให้บริสุทธิ์ ศาสนาของพวกเขาต้องขยายตัว ดังนั้นพวกเขาจะแสดงหนทางกลับบ้านให้แก่ใครได้อย่างไร? ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน มีลูกมากมายที่ไม่ได้อยู่อย่างบริสุทธิ์ ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แม้กระทั่งลูกที่ดีก็ถูกดึงลงมาด้วยสิ่งนี้ สายตาที่เลวร้ายคือร่องรอยของตัณหาราคะเช่นกัน ตัณหาราคะคือปีศาจที่ใหญ่มาก พ่อพูดว่า: จงได้รับชัยชนะเหนือสิ่งนี้แล้วลูกจะมีชัยชนะเหนือโลก อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ปลุกฝั่งนี้เสียของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่มีการกระทำ เพื่อที่จะกลับบ้านกับพ่อและจากนั้นกลายเป็นนายของโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องรับใช้ผู้คนมากมาย ลูกต้องสอนผู้คนมากมาย จงกลายเป็นผู้นำศาสนและให้ศาสนแก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกสละทิ้งแม้กระทั่งจิตสำนึกของ “ของฉัน” รูปที่ละเอียดอ่อนและกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกลัวและไร้ความกังวลตลอดเวลา
ในโลกปัจจุบันมีความมั่งคั่งและหวาดกลัว ยิ่งพวกเขามีความมั่งคั่งมากเท่าไร พวกเขาก็จะยิ่งกินและนอนด้วยความกลัวมากเท่านั้น ที่ใดมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” ก็มีความกลัวอย่างแน่นอน แม้ว่ากว่า

ทองจะเป็นของฉันก็ยังมีความกลัว อย่างไรก็ตามถ้าลูกพูดว่า:ของฉันคือชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น แล้วลูกก็จะไม่กลัว ดังนั้นจงตรวจสอบ "ของฉัน ของฉัน" นี้ในรูปที่ละเอียดอ่อนและสละละทิ้งมันและลูกจะได้รับพรของการเป็นผู้ที่ปราศจากความกลัวและเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล

คติพจน์: ให้ความเคารพนับถือต่อความคิดเห็นของผู้อื่นและลูกจะได้รับความเคารพโดยอัตโนมัติ

*** โอม ชานติ ***